

A PANNONIA REFORMATA MÚZEUM ELMÚLT EGY ÉVE – PÁPA

A Pannonia Reformata Múzeum 2018. május 11-én történt ünnepélyes megnyitása óta eltelt egy év. Egy gyorsan múltó, mégis nagyon sok tapasztalatot, örömet és nehézséget egyaránt tartogató, kihívásokkal teli esztendő. Az emelkedett hangulatú, magasztos pillanatokat felváltották a dolgozók hétköznapijai. Egy új intézményegyesítés üzemeltetése, egy „új út kitaposása” nem könnyű feladat, nagy kihívás, ám mégis örömteli, az Úristen elhívása egy nemes szolgálatra. Ahogy az íge mondja: „Órhelyemre állok, és megállok a bástyán” (Hab 2,1). A Dunántúli Református Egyházkerület Tudományos Gyűjteményeinek, a könyvtárnak, a levéltárnak és a nemrég megnyitott múzeumnak ez a legfontosabb feladata és célkitűzése: őrizni és bemutatni a dunántúli református örökséget, ugyanakkor – ebben az egyre inkább értékvesztett világban – szikár, élő bástyaként megállva hirdetni az evangéliumot, a keresztyén hit évezredek óta gyógyító és megújító erejét. Istennek adunk hálát, hogy a múzeum megnyitásával elmondhatjuk, hogy a Gyűjtemények mindhárom intézménye megújult, nemcsak külsőleg, hanem a szakmai-tartalmi munkát illetően is.

Az eredeti elképzelés szerint – a múzeumok sorában – formabontó helyszínen, formabontó módon és formabontó tematikával: „Élő templom-múzeum”-ként álmodtuk meg az Ótemplomot, benne a „Hajlék az örökkévalóságban” címet viselő állandó kiállításunkat. Az Istennel való találkozásra lehetőséget nyújtó ősi falak, a kiállításban megfogalmazott ígéhirdetés, dédapáink és nagyanyáink kézzel fogható tárgyi öröksége, a ma is élő keresztyén hit „kéz-zelfogható” megtapasztalása beváltotta a hozzá fűzött reményeinket, minden korosztályt megérint, mindenki megtalálja a maga kapcsolódási pontját. Bátran mondhatjuk, hogy a dunántúli

reformátusok ikonikus épületegyüttese „lelki forrássá” vált. Igyekszünk többet adni egy világi múzeumnál: ezt minőségi szolgáltatással, modern megfogalmazással, őszinte egymás felé fordulással és lelki többlettartalommal szeretnénk elérni.

Az elmúlt egy esztendő során a hozzánk látogatók számos lélekemelő és felejthetetlen pillanatot élhettek át: lelkészszentelő, istentisztelet, úrvacsorai közösség, esküvő, evangelizáció, komolyzenei koncert, gyermekelőadás, nyári tábor, kézműves foglalkozás, konferencia, kávéházi beszélgetés, irodalmi délután, kiállítás megnyitó, Ars Sacra Fesztivál, Múzeumok Éjszakája, minőségi kávé- és borkóstoló, tárlatvezetés, vagy éppen múzeumpedagógiai foglalkozás alkalmával.

Az egyéves évforduló szintén emlékezetes és egyben rendhagyó eseménnyé nőtte ki magát, hiszen múzeumunk bejárata előtt a Kollégium tagintézményeivel, a Dunántúli Egyházkerülettel, Pápa városával és a Nemzeti Örökség Intézetével közösen örülhettünk a Történelmi Emlékhelyé avatás ünnepélyes alkalmának.

Az elmúlt egy esztendő számadására és egyben hálaadásra késztet bennünket. Jóllehet nem szeretjük a statisztikákat, mégis nagyon fontos, hogy időnként megálljunk és tükröt állítsunk magunknak. Elemezzük és átgondoljuk, mely programokat kell megtartanunk és melyeket kell elengednünk a minőségi szolgáltatás érdekében. Ilyen például a tárlatvezetések szabályozása. A viszonylag alacsony munkatársi létszám miatt kénytelenek voltunk időponthoz, illetve bejelentkezéshez kötni a múzeumlátogatást, mert a sokszor egyedül vagy párosan érkező látogatók és csoportok kimerítették a rendelkezésünkre álló emberi erőforrást. Az elmúlt egy évben több mint 13 000 látogató fordult meg nálunk közösségi

program vagy tudatos múzeumlátogatás során. Munkatársainkkal ezernél is több tárlatvezetést tartottunk, a mai napig (2019. június 18.) 9048 fő látogatta meg múzeumunk kiállításait, közel ezer diák vett részt múzeumpedagógiai foglalkozáson.

A számadatok és látogatóink pozitív visszajelzései egyértelműen azt támasztják alá, hogy jó úton járunk, munkánkat áldás kíséri. Ugyanakkor azt is fontos szem előtt tartanunk, hogy a mai gyorsan változó világban, nem ülhetünk karba tett kézzel, soha nem vagyunk készen. Folyamatosan meg kell újulnunk, új programokat,

kiállításokat, modern kommunikációs eszközöket, formákat kell keresnünk annak érdekében, hogy valamennyi generáció érdeklődését fel tudjuk kelteni, s ami még fontosabb, fenn is tudjuk tartani. Érezzék, hogy a Pannonia Reformata mindannyiunké, olyan „lelki forrás, lelki otthon”, amihez érdemes visszatérni több alkalommal is: akár a kiállítás gondolataiban, mondanivalójában elmerülve, akár egy zenei élményben vagy egy beszélgetésben megélni Isten közelségét és szeretetét.

Halászné Kapcsándi Szilvia
Dunántúli Református Egyházkerület
Tudományos Gyűjteményei

TŰZ ÉS VÍZ MÁSKÉNT – MÚZEUMOK ÉJSZAKÁJA A RÁDAY GYŰJTEMÉNYBEN

A januári tűzvész után talán még fontosabbnak éreztük, hogy látogatóink lássák és hallják, hogy a Gyűjtemény súlyos károkat szenvedett ugyan, de értékeink megmaradtak és lelkesedésünk töretlen ezek bemutatására.

Az alkalomra két kiállítással készülünk: az egyik a székház aulájában „Ég, de meg nem emésztetik...” bibliai ihletésű címet kapta, amely a levéltárból és a könyvtári raktárból, folyóirattárból kimentett muzeális dokumentumokat mutatta be: többek között két levelet Ráday Gedeon levelezéséből, mindkettő a 850 iratfolyóméternyi, 350 fondot képező irata-

nyag értékes darabja. Látogatóink megtekinthették az Ibrahim Mütefferika által kiadott francia nyelvű török grammatikát is, amely az első és egyetlen latin betűs török ösnyomtatvány, a szerzője jezsuita szerzetes, misszionárius Jean-Baptiste Holdermann (1694-1730). A kiállításra a 114 muzeális folyóirat közül az első magyar nyelvűekből választottuk a Kazinczy Ferenc által létrehozott *Orpheust*, Ráday Gedeon egyetlen fennmaradt portréjával, továbbá *A Hadi és Más Nevezetes Történeteket* színes, metszetes illusztrációkkal. A lap 1789 nyarán jelent meg először. Eleinte egyetlen eseményről, az éppen zajló orosz-török

